

Tieši pirms divdesmit pieciem gadiem — 1957. gadā Romā Vispasaules Nedzīrdīgo Federācijas Ģenerālā Asambleja pieņema lēmumu katru gadu septembra ceturtajā svētdienā atzīmēt Vispasaules Nedzīrdīgo dienu.

Jau 25. reizi šo dienu atzīmēs visas pasaules kontinentos, kur cilvēki, kas zaudējuši dzirdi, demonstrēs savus sasniegumus cīnā par tiesībām uz darbu un vienlīdzīgu apmaksu par to, izglītību, medicīnisko apkalpošanu un sociālo reabilitāciju. Ja Padomju Savienībā un visās sociālistiskajās valstīs, kur par nedzīdīgajiem diendienā rūpējas valdības un nedzīrdīgo organizācijas, šis problēmas ir pilnībā atrisinātas, tad to nevar teikt par nedzīrdīgo dzīvi kapitalistiskajās valstīs. Jau no bērnu gadiem nedzīdīgajiem cilvēkiem kapitalistiskajā pasaulē jāsaduras ar daudziem šķēršļiem, kuri traucē un neļauj viņiem nostāties līdzās dzīdīgajiem. Maz kapitalistiskajās valstīs ir nedzīrdīgo bērnu

skolu, maksa par izglītību ir augsta. Galvenais eksistencei līdzeklis ir darbs, bet vai to atrast kapitalistiskajā pasaulē nedzīdīgajiem ir viegli? Nē! Komumā kapitalistiskajās valstīs gandrīz sestdaļa nedzīrdīgo ir bezdarbnieki. Un, ja tiem izdodas atrast darbu, tad viņi izpilda tikai visvienkāršākās operācijas un saņem vismazāko atalgojumu. Tikai retam izdodas iegūt izglītību un iekārtoties darbā, kas atbilst viņa interesēm, tikai retam izdodas nodrošināt sev un ģimenei iztikas minimumu.

Kapitalistisko valstu nedzīdīgajiem sveši ir jēdzieni: valsts pensijas dzīrdes invalidiem, bezmaksas izglītība un medicīniskā palīdzība, bezmaksas ceļazīmes uz sanatorijām un atpūtas namiem, iespēja plaši piedalīties kultūras, sporta un tūrisma pasākumos.

Ar pamatotu lepnumu par savu Dzimteni, cieši saliedēti ap Komunistisko partiju un padomju valdību. Nedzīrdīgo dienu sagaida Padomjzemes nedzīdīgie. Nekur nav tik liela gādība par dzīrdes invalidiem kā mūsu valstī. Mūsu republikas Nedzīrdīgo biedrības centrālā valde vien nedzīrdīgo un vājdzīrdīgo biedru vajadzību apmierināšanai katru gadu izlieto aptuveni pusmiljonu rubļu, nemaz nerunājot par tiem lielajiem izdevumiem, kurus izlieto valsts dzīrdes invalidu pensijām, bezmaksas izglītībai un medicīniskai apkalpošanai, kā arī daudzveidīgiem sociālās reabilitācijas pasākumiem.

No 2088 republikā dzīvojošajiem nedzīdīgajiem un vājdzīdīgajiem valsts pensijas saņem 1707 biedri. Vairāk nekā 200 biedru šajā gadā saņēmuši vienreizējus pabalstus no Nedzīrdīgo

biedrības līdzekļiem, uz atpūtas namiem, sanatorijām un tūrisma braucieniem piešķirtas vairāk par 40 ceļa zīmēm. Katru gadu dzīrdes invalidiem dota iespēja piedalīties tūrisma braucienos aiz mūsu valsts robežām, pa skaistākajiem mūsu Dzimtenes tūrisma maršrutiem. Mūsu biedri nezina, ko nozīmē nestrādāt tāpēc, ka nevar atrast darbu. Ikkatram dota iespēja izvēlēties tādu darbu, kas atbilst viņa interesēm un spējām. Visi nedzīdīgie un vājdzīdīgie bērni jau no 2 gadu vecuma nodrošināti ar bērnudārziem, grupu skaits republikā pieaudzis līdz 11, bet ar 1983. gadu tiks atvērta vēl viena grupa. Nedzīdīgie un vājdzīdīgie jaunieši sekmīgi mācās 3 speciālajās internātskolās, kā arī Rīgas 51. vidusskolas 4 klašēs, 8. Raiņa maiņu vidusskolā. Biedri Bremmers, Zandovskis,

Veispāls un Batutina mācās republikas augstākajās mācību iestādēs, bet Piroga, Penka un Baure — vidējās speciālajās mācību iestādēs. Varam lepoties, ka 10 dzīrdes invalīdi jau ieguvuši augstāko izglītību, 32 vidējo speciālo, bet 180 vispārējo vidējo izglītību. Arī tas, ka pagājušajā gadā 12 nedzīdīgo ģimenes saņēma jaunus labiekārtotus dzīvokļus, liecina par rūpēm, kādas mūsu valsts velta dzīrdes invalidiem.

Jāmin arī plašās iespējas visdažādāko interešu apmierināšanai, kuras piedāvā kultūras nams «Ritausma», 4 klubi un 7 sarkanie stūriši.

Atzīmējot Vispasaules nedzīdīgo dienu, mūsu biedrības biedri ar lielu sirdsdegsmi strādā, lai iestenotu PSKP XXVI kongresa nospraustos uzdevumus.

Novēlu visiem biedrības biedriem labu veselību, veiksmi rāzošanas un sabiedriskajā darbā.

J. LIEPA

Sagaidot Vispasaules Nedzīrdīgo dienu